

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

Humanæ salutis Monumenta, & Odæ variæ

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

In effigiem D. Lucæ. Ode Sappica. XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44973

In effigiem Marci Euangelistæ.

Ode Dicolas Tetrastrophos. XXXI.

ET te, Marce pater, carminis ac lyræ
Laudes perpetuis temporibus decent,
Quas Nilo resonent incenia proxima;

Illitris Macedum labor:

Et quas multiuagis littoribus mare
Exultans referat, qua lauat, aut secat.
Quicquid tergeminis Lamecides soli.

Natis disposuit pater.

Nam nec te assiduis culta laboribus

Terret discipulum religio recens,

Nec lassat comitem catibus aut viæ

Aut ponti senior Cephas.

Tu Christi gregibus credita munia

Pascendis, studio perficis arduo:

Aegyptumque colis, iactaque semina,

Quæ fecit Petrus, irrigas.

Quin & tu exiguo magna volumine

Arcani referas munera Nantij,

Atque unus propriis temporibus breuem

Aptas principio notam.

SAPIENTIAE COMPENDIVM.

Parue liber, quid tu doceas, non percipit omnis
Mundus: at id mites percipiunt animi.

CHRISTIANAE VIRTUTIS
OBSERVATORI P.

In effigiem D. Lucæ.

Ode Sapphita. XXXII.

Qui salutari recreabat arte
Membra languenti vitiata morbo,
Nunc recurandæ meliora menti
Munia tractat.

Namque ubi magni monitis magistri
Doctus, humanae didicit ruinæ
Tempora, & causam, & reparantis æcum
Vimque modosque;

Nonit

M O N U M E N T A.

47

Nouit & certo proprius periclo
Quid mali Christus relevare morbi
Posset: exsultans animum supernas

Vertit ad artes.

Ille inaccessio repetens ab ortu
Gesta mirandi genus atque Christi
Scribit, & quantum renouarit alius

Spiritus orbem.

Additus Paulo socius ministro,
Et comes fidus pelagi ac viarum
Subleuat grato officio labores,

Testis & index.

L V X E X P E D I T A.

Vtis erit magna mentis linguaeque disertæ
Optimus, in sacros incubuisse libros.

V E R I T A T I S E X P O S I T O R I
D I S E R T O P.

In effigiem D. Ioannis Euangelistæ.

Ode Dicolas Distrophos. XXXIII.

Q Vis te mente noua potens
In calix iuuencem spiritus atripit,
Plenum numine viuido?

Vt mundo referas Progeniem Dei,
Calatam patribus prius,
Obscurove adeo nomine cognitam.

Namque & te puerum nouis
Annis ingenio nouimus laud propè
Tantis muneribus parem.

Non humana tibi discipulo dedit
Ars vel scire, vel eloqui,
Quæ nullis emere aut diuiniis queas,
Aut longo studio sequi;

Quamquam Socratis admoueas libros,
Et quæ porticus inclyta
Arguto repetit dicta volumine.
At te non hominum reor,
Sed magni monitum consiliis Patris,
Percutrisse poli vias,
Arcana & docili credita pectore,

Quæque